

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

17. november 2017

Besvarelse af spørgsmål 2 ad L 8, stillet af udvalget den 13. november 2017

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12

1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 13/11-17 fra Finans og Leasing om accessoriske forsikringsformidlere, jf. L 8 - bilag 4.

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

em@em.dk

www.em.dk

Svar:

Finans og Leasing betvivler i deres henvendelse, at det er en korrekt forståelse af direktivet, at en bank eller et finansieringsselskabs formidling af forsikring til det produkt, som finansieres, ikke opfylder kravet til at udgøre et supplement, jf. ordlyden i lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 5, litra c.

Forsikringsdistributionsdirektivet indeholder differentierede regler for forsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere. Kravene til accessoriske forsikringsformidlere er mere lempelige end kravene til almindelige forsikringsformidlere.

Forsikringsformidlere er karakteriserede ved, at de udøver forsikringsdistribution som hovederhverv, eller yder forsikringsdistribution af forsikringsprodukter, der ikke er et supplement til deres hovedydelse.

En accessorisk forsikringsformidler formidler alene forsikringer, der udgør et supplement til den vare eller den tjenesteydelse, som er virksomhedens hovederhverv.

Ved gennemførelsen af forsikringsdistributionsdirektivet har Finanstilsynet spurgt Kommissionen om afgrænsningen mellem en forsikringsformidler og en accessorisk forsikringsformidler. Lovforslagets betragtninger bygger på det svar, som Finanstilsynet har fået af Kommissionen. I denne forbindelse har Kommissionen forklaret, at kreditinstitutter som udgangspunkt er forsikringsformidlere, når de distribuerer forsikringer, medmindre den forsikring, de distribuerer, knytter sig direkte til kreditinstituttets produkt.

Når lovforslagets bemærkninger anfører, at en bilsælger, der distribuerer bilforsikringer, er en accessorisk forsikringsformidler, er det således ud

fra den betragtning, at bilforsikringen er et supplement til bilen, der er hovedydelsen. Bilsælgeren må antages at have et indgående kendskab til biler og dermed have et fornødent grundlag for at vurdere, hvilke krav og behov bilkøberen har til en bilforsikring.

En långivers hovedydelse er et lån. Når en långiver yder en bilforsikring i tilknytning til ydelsen af et lån, er det ikke en forsikring, der dækker risikoen ved hovedydelsen – ydelsen af lånet. Der er dermed ingen forudsætninger for at antage, at långiver har et særligt kendskab til biler, hvorfor långiver ikke nødvendigvis har et fornødent grundlag for at vurdere, hvilke krav og behov bilkøberen har til en bilforsikring. I disse tilfælde vil långiver derfor være en forsikringsformidler og skal opfylde de særlige krav hertil.

Långiver kan som alternativ vælge blot at henvise låntager til et forsikringselskab eller på vegne af et forsikringselskab indhente samtykke til, at forsikringselskabet må kontakte kunden, forudsat at långiver ikke træffer yderligere foranstaltninger for at bistå låntager med at indgå forsikringsaftalen, herunder ved at gennemgå låntagers forsikringsbehov. Denne virksomhed falder uden for lovens anvendelsesområde, jf. § 1, stk. 3, nr. 1, i lovforslaget.

Jeg kan bekræfte, at når et billeasingselskab formidler bilforsikringer, er leasingselskabet accessorisk forsikringsformidler.

Det vurderes, at leasingselskabet vil have et indgående kendskab til det leasede produkt (bilen) og derfor har forudsætningerne for at vurdere, hvilke bilforsikringer, en leasingtager har behov for. Leasingselskabet er dermed en accessorisk forsikringsformidler.

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen